

Война без правей Войни. (Огляд важніших подійох).

Напад Англійських бомбардерох

на польське утверджене острво Силти, де єє головне гніздо німецьких восьми авіаціонів, було велько к страшні. Да вранці Немців за них бомбардування англійські луки Скала Фло, англійські бомбардері цалу подіяли 19, на 20, марта бомбардували тут зовсім немецьке місто. Як явлюю Англійци рушили туди дас 100 бомб, котрі направили барз велько чюди! Польща чюди не признаю, але хто ім може верац? Саме то, же Англійци могли цалу нові бомбардуваць добре утврджену і кілько десяточі чунану нову базу і же при тим настрадал лем віден англійські авіаціон (а було их дас 50) то велько гутори.

На фронту мир

Іншак на фронту мир. Іще ще чека и чека. Чека ще, що буде зос Италию и большевиками, чи Муссоліні пристане з півма до єдного кося чи не, чи Турка ступі до війни чи не, чека ще що зроби и кадан відери армія антанти у Сирії (у Малій Азії), чека ще що буде зос Румунську и зес ей шафту, чека ще що пове Сандер Нелс кед приїде до Америки, а що нова Рузвелт, кед му Велс розважашиши, по чул од Муссоліні, Гітлера и со му гуторали у Парижу и Лондону. Чека ще — и шицки у тим міложах, же ще війна юс одлучи из Райни, то єє на Сигфридовой и Мажинотовой лінії, які ділдає юїдзей. А дас, то вікто, які Гітлер іні Чемберлен па зна. Лех телько можеме іменець, же ще кирівава вісіга тиба ю шири из Балкан, язе ми жисме. Заліза, а ю юм Югославія исішка у Европі и ще піднімітьши куцик. И іст виплатиши, же би нас дахто могол присиловац на війну. А то за нас главне.

Не спече большевикох

Знаме, же Гітлер поколол Немців зос Галиції и Волині, да ще пресели до Його Райху. И ділдни пошли. Кельо их пошило и кельо остало тут зе мож точно повеси. За на глянне то, же ще большевіци навдавали, же на місто виселених Немців приїду зос западній Галичини пол міжайона Українців, же вони приселяя прейт риці Сян до большевикох. Але

ту большевиком не пошол вікто!

Прошивно, велі тисячі нашого народу сідкли и тераз ще спекаю з под большевикох:

о. Михаїло Фірак:

Вельки людзі у нашій історії.

Св. Йосафат Кунцевич

такі вельки чловек у нашій історії, бо яго ще відомо старше за тим, же би ще наш народ відмінно зос виселенську церкву и бул у сдюсці з Римом, фіделі, приходяще на лем праца віри, але и брандіва проганта и організація и дисципліна церкви и народка. Вон видзеса, же наша царква баш прето, же була односна од Цариграду, котрі цілком крепадчул, на мія якого піора. Свящеңици були так язгущі и науки, же ладво знати читан Службу, а юцій від. Шора у церковных створах не будо якого. У манастырах жило ще як у давних лотевах, вікто якого не слухал и не поспіхиши. Преко ще са. Йосафат зос цалу душу зважал, да народу на поку помогає висіц чей біди и пали свой жывіт трудзел ще, да ще утверджи відмінене рускій церкви в Риме, котре заключал перконы Собор у Бересті 1696. року. Зато го мерклеме науки и напросінці людзів и вон пошипну які мучечік 1623. року. Вон вельки не лем ик святи пред Богом, але и вельки пред лідом історії.

Богдан Хмельницький

У нашій світській історії то єден од вельких людзів. Кед нашіврд у 17. столітію бул котрі Поляків нафаржів припиниць зос року

віцкій влади, зос того „рату“, котрі шицки преклінаю.

Зос шицкого мож новесіц, же у прешлім тижнію од 20. до 27. марта ис стало ще ані на фронту які юндзій віч барац важне.

Цали шицет јже у вельким чеканю

цо булзє далей. Италія гляда себе цо вікши хасен юнітніц яс теращії війни. Війна не єє юні з Немецьку аш проша ней, але лем чека, як ще обставини пременя та веци пристане гу тим, котрі виграю, таке тримане за Италію не нове. Віппатра па перши погляд, же так найменше, як юже ще легкю стац вікшики несподіванки.

Мадярска ще грея на слуху приятельства зос Италию и ма юнітнікі вадіт. Мадярска премієр Телекі пошол па рим, кат. Вельку ноц до Риму. Зна ще же лем прето, да ще од Муссолінія лозни, як Мадярска стої у плану будучносіц, а тот план не одніні од 10 мільйонів Мадарох, але од Италії и Немецькі, а и не лем од них але од результатата теращії війни.

Зос „Просвіти“

Два книжочки. «О жнівідбі», котре написал Пребоді Владіка и «За наш дом» у хторей ще находзя гарадовски горади од Ар. Ж. Століковича, достаць шицки почесни, ученітеси и вочни члены, котрі подмірели своє членерину за 1939. р. задармо, лем най ще обявя у Карестуре до Кансілары «Просвіти», лебо секретарю М. Ковалеві, а со других налагох так, як зме то наведли у прешлім числу. — За не членох брошурук «За наш дом» коштуе 5 — дин., а «О жнівідбі» 3 — дин.

Календар за 1940. рок

уж юе коміча робіт?

Календар ме упориц редакційна волегия до хторей үходзя: о. Ар. С. Кін, М. Конам и о. И. Тимко.

Редакційна Колегія модії шицких писательнох, котрі послали свою статі до прешлікінного Календара, да пошило свою статі и за тот рок. А так исто модії и шицких других наших писательнох, да участвую зос своїма статями у новим Календару.

Редакційна Колегія дзечне прыме кажау разумну замітку и сущностю, цо до ушорйованя Календара.

Читальни, Лестни олбори, майсторски и други культурно-просвітні дружтва най

нам пошило шицки зос світого дружтвеного живота. Таки шицки будземе класи ў кельо бруду добре виробеш — задармо.

Шицки други спінки як: свадбі, народні венчані, поєдні особи, іррадії, санкана и положа юе лем теди, кед тоги, котрі сцу да им синка війду до Календара дарудо не «Просвіту голем 200 дінари, а кед же істи члени «Просвіти», юці им юе положа спінка кед даю на дар «Просвіти» голем 100 дин.

Прето, же о. Фірак Михайло, гарох Карестурски и редактор «Р. Новині», хтори бул у Ред. Колегії прешлого року, тэраз не член колегії то модії шицки руко-ліси посілац ДИРЕКТНО на: Руске Народне Просвітне Дружтво (за Календар) Руски Карестур, кед Куле.

Рукописк посілац найпознайшо до кокца мішана мая того року.

„Осигурайме своє вічне спасене“ — так ще вола книжочки набожного лістисту, що юніла «Просвіта». — Цена тей книжочки лем 2 дінари.

Вона будзе найкрагче читаце ще в тих дінах Велького посту.

Виданя „Просвіти“. Шицки книжки, що юх вінда «Просвіта» можеце достац у п. Гагура Влада, пісайдера у Нар. Доме.

Членох «Просвіти», модії, най кам на карточки напишу, лебо прилу усменю у Кансіларії повеса с чим би требаю писац; у позіх брошурукох, котрі сцене юндац за 1940. рок, як лар своїм членом.

Одбор.

Весели пригоди зос живота святих.

Св. герард — врачар

Стретнут ще раз са. Герара даскельо кілометры коза варошом з якимиши міядзя чловекам. Тот міядзя пловец юці ще звогац и гледа занепана скарб. Чудновате Вінглід св. Герара, якісі ділуги карни шмати каведлы га юе лумку, юе то бязовко врачар-чаровщик, котрі стеда так исто чавток. И запітав ще святого: «Ви пакевио врачар?» Герард не додумав, цо юце и дума венюзати чловек, и не одповед аш гэй аш не. Міядзя ще чловек зравдал, бо бул віще пакевіти, же у своім гледаню за Богацтвом лятраfel на чловека, цо му га открые и прегварел: «Будзеце гледа скарбя зам поможем!» — Ви такі шмася чловек? запітав го святы. И почалі гледа скарб. «Ви бязовно ю зізце, почалі гуториц міядзя чловек, хто я. Послужайце по ю піацкого прескі!» И прановедал о стойх ю пакевасіх ділох и о своїх жыводе и ю ще юж веци роки на споведа. То юе дозішлі святы з Іого бешеди. «Добре добрэ» — одвітовал «врачар», то

тераз за Україні, на Подолю и Волиню, а кед станак інад Віслу сіречим дахішнія Ліхом: «Шедаце ціхло Ліхі!» И болічох інад га за Віслу віженем. А кед не буду и за Віслу жировац, найдзэм ик и к там.

«Не стуй ми на Україні нога аш одного позіского лана, а кед зосце дасден з інамі хлеб юш — інай будзе воіску козацкому послушац. Міядзя я и напоікніти чловек, сас по Божей волі постал сам модерніком рускік.

Таке може зробіц и так гуториц лай велькі чловек.

Але юце юно велько „чудо“ зробел Богдан Хмельницький: Вон научолікі народ па дисципліні. Ба ми здаме шицки, же то наці так совесці первородны грех, юе юе сцеке служац и поштовац своіх людзів, своіх предынкох. Мі знаме цагац лом у цудзіні ярму, а у сюти не. И інай будзе наш чловек інавеслужнійши, інай душу свою да за свой народ, мі му віде інайдзене хібу и вітварку, да га не кущніе коніківці и служац. А цудзіні то гэй! Інай будзе гоч ясі и гоч хто, аш наці ю ювати чловек и інай ма яху-таку власц, мі юе будзене пред чым зотинац, престварац, у шицкім му даме за право и не мізя памелосцы присваряц му юні там, дас, як інай очиленено ю добре за нас робіц, дас інай ю на чюди. Так було віше у нас, так до велькіх остало и то за нас бара кодзік інведонтво, а як гуториц, Хмельницькі зробел у тих праца чудо, ба научолікіх людзів, да го слухаю.

(Далей будзе.)

Я доказав, цо сом в початку він не думал, а тара доказац, цо думэм. Вісплебодзям зос польскіе работы наці рускі народ. Скорей сом новояла пре свою чюди и краіцу, а тара будзем новояла за наші народ і вікру. Поможе ик у тих шицкіх народ до Любіна и Кракова и я народ не отхабі, бо то наша драва рука. А кед надвладаце сяжнох, як юе юе інадзіти на козакох, боц их будзе юш 200-300.000.

Поза граніцу зос війчу не пойдзек. Досліж

